

Gergely András professzor, az MTA doktora a

19. századi magyar és

egyetemes történelem kiemelkedő kutatója 2016-ban lett 70 éves.

Gazdag életpálya áll mögötte, amelyben az egyetemi oktatás (ELTE, Andrásy Gyula Német Nyelvű Egyetem, Károli Gáspár Református Egyetem) jól megfér a politikai (MDF) és diplomáciai szerepvállalással (nagykövet a Dél-afrikai Köztársaságban, majd Hollandiában), s egyéb szakmai megbízatásokkal (OTKA, a KRE történettudományi doktori iskolájának volt vezetője, kutatócsoport vezető a Veritas Történetkutató Intézetben).

Széchenyi-kutatóként vált ismertté, de tanítványai leginkább a magyar reformkor időszakának és az 1848-as „világforradalomnak” szentelt műveit forgatják, s nemcsak intellektusát, de elegáns humorát is nagyra értékelik.

Az ünnepezt munkássága az említetteken túl felöleli a 19. századi hazai és közép-európai politika- és eszmetörténet, a történetfilozófia, historiográfia és a történeti kutatás módszertanának kérdésköreit, de sokáig érdeklődésének megfelelően személyét a magyar irodalomtörténet-írás is számon tartja.

Az évforduló alkalmából pályatársai, kollégái és tanítványai félszáz tanulmánnyal köszöntik, amelyek kijelölik hazánk 18–20. századi történelmének főbb vonulatait. Emellett a kötetben egy életútinterjú is olvasható.

Nemzet és reform – talán e két fogalom összegzi leginkább

Gergely András kutatói és közéleti krédóját, amelyre kötetünk címe is reflektálni kíván: a nemzetet mindig meg kell újítani.